ORDO CELEBRANDI MATRIMONII SACRAMENTUM

1. Præparanda:
in sacristia – superpelliceum, stola albi coloris, pluviale eiusdem coloris pro sacerdote; habitus sacristæ et ministrantium; vas aquæ benedictæ cum aspersorio; pelvicula pro anulis; Rituale;
ante altare – genuflexoria et sedilia pro sponsis.

2. Etsi sponsi a parentibus et amicis solemniter ad ecclesiam, in qua matrimonium celebrandum est, deducantur, tamen presbyterium ingrediuntur præter sponsos tantummodo testes, qui sponsis genuflexoria occupantibus non procul consistunt.

3. Si plures simul copulantur sponsi, singulariter pro singulis coniugiis peragantur: SCRUTINIUM, CONSENSUS, IMPOSITIO ANULORUM, et CONFIRMATIO, semel pro cunctis vero: EXORDIUM, CONTESTATIO ET PRECES atque BENEDICTIO NUPTIALIS.

4. Parochus vel sacerdos delegatus superpelliceo, stola et pluviali albi coloris paratus, præcedentibus ministrantibus, quorum alter vas aquæ benedictæ cum aspersorio, et Rituale, alter pelviculam cum anulis defert, accedit ad altare.

EXORDIUM

5. Sacerdos **genuflexus** in infimo altaris gradu incipit hymnum, quem adstantes prosequuntur. Decantata prima stropha, omnes **surgunt:**

Hymnus

Veni, Creátor, Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora.
Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas
Et spiritális únctio.
Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

OBRZĘDY SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA

1. Należy przygotować:
w zakrystii – komżę, stułę białej barwy, kapę tejże barwy dla kapłana; ubiór zakrystiana i ministrantów; naczynie z wodą święconą i kropidło; tackę na obrączki; Rytuał;
przed ołtarzem – klęczniki i krzesła dla narzeczonych.

2. Choćby narzeczonych do kościoła, w którym ma się odbyć ślub, uroczyście wprowadzali rodzice i przyjaciele, jednak do prezbiterium, oprócz oblubieńców, wchodzą tylko świadkowie, którzy po zajęciu przez narzeczonych klęczników pozostają nieopodal.

3. Jeśli wiele par jednocześnie zawiera małżeństwo, dla każdej pary narzeczonych z osobna odbyć się mają: SKRUTYNIUM, WYRAŻENIE ZGODY MAŁŻEŃSKIEJ, NAŁOŻENIE OBRĄCZEK i POTWIERDZENIE MAŁŻEŃSTWA, a jeden raz dla wszystkich: OBRZĘDY WSTĘPNE, WEZWANIE OBECNYCH NA ŚWIADKÓW I MODLITWA ZA NOWOŻEŃCÓW oraz BŁOGOSŁAWIEŃSTWO ŚLUBNE.

4. Proboszcz lub delegowany kapłan podchodzi do ołtarza odziany w komżę, stułę i kapę białej barwy, poprzedzany przez ministrantów, z których jeden niesie naczynie z wodą święconą i kropidło oraz Rytuał, a drugi tackę z obrączkami.

OBRZĘDY WSTĘPNE

5. Kapłan, **uklęknąwszy** na najniższym stopniu ołtarza, intonuje hymn, a zgromadzeni śpiewają go dalej. Po odśpiewaniu pierwszej zwrotki wszyscy **wstają:**

Hymn

O Stworzycielu Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg,
Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.
Pocieszycielem jesteś zwan
I Najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczenie naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.
Ty darzysz łaską siedemkroć,
Bo moc z prawicy Ojca masz,
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sæculórum sæcula. Amen.

Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej
I wątłą słabość naszych ciał
Pokrzep stałością mocy swej.
Nieprzyjaciela odpędź w dal
I Twym pokojem obdarz wraz.
Niech w drodze za przewodem Twym
Miniemy zło, co kusi nas.
Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie, jedno Tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił.
Niech Bogu Ojcu chwała brzmi,
Synowi, który z martwych wstał
I Temu, co pociesza nas,
Niech hołd wieczystych płynie chwał.
Amen.

Hymno finito, sacerdos cantat:

V. Emítte Spíritum tuum et creabúntur. (T. p. Allelúia.)
R. Et renovábis fáciem terræ. (T. p. Allelúia.)

Po zakończeniu hymnu kapłan śpiewa:

V. Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie. (T. p. Alleluja.)
R. I odnowisz oblicze ziemi. (T. p. Alleluja.)

Orémus. Oratio

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: † da nobis in eódem Spíritu recta sápere; * et de eius semper consolatióne gaudére. Per Christum, Dóminum nostrum.
R. Amen.

Módlmy się. Modlitwa

Boże, któryś pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego, † daj nam w tymże Duchu poznać, co jest prawe, * i Jego pociechą zawsze się radować. Przez Chrystusa, Pana naszego.
R. Amen.

6. Quibus finitis, sacerdos **ascendit suppedaneum** et stat in cornu Evangelii conversus ad sponsos. Summopere convenit, ut sacerdos de officiis coniugum deque Sacramenti efficacia sponsos breviter alloquatur. Si vero sermo non habetur, saltem perlegatur una ex pericopis Sacræ Scripturæ de Missa pro sponso et sponsa desumptis vel etiam alia pericope conveniens. Si statim post matrimonium contractum sequitur hæc Missa, sermo potest haberi post eius Evangelium.

6. Potem kapłan **wstępuje na podnóżek ołtarza** i stoi po stronie Ewangelii zwrócony do narzeczonych. Jest rzeczą bardzo stosowną, aby kapłan wygłosił do narzeczonych krótką mowę o obowiązkach małżeńskich i o ważności Sakramentu. Jeśli zaś nie ma kazania, trzeba przynajmniej odczytać jedną z perykop Pisma Świętego wziętych ze Mszy za oblubieńców albo też inną odpowiednią perykopę. Jeśli Msza taka następuje zaraz po zawarciu małżeństwa, kazanie może się odbyć po jej Ewangelii.

Czytanie Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan
(Ephes. 5, 22-33)

Bracia: Żony niechaj będą poddane mężom swoim jak Panu, bo mąż jest głową

żony, jak i Chrystus jest głową Kościoła: On Zbawcą Ciała. Ale jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mają być poddane we wszystkim swoim mężom. Mężowie, miłujcie żony wasze, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy przez obmycie wodą i przez słowo, aby go stawić przed sobą samym jako Kościół chwalebny, niemający zmazy ni zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nienaganny. Tak i mężowie powinni miłować żony swoje jako własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. Przecież nigdy nikt nie odnosi się z nienawiścią do własnego ciała, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół. A jesteśmy członkami Jego Ciała. „Dlatego opuści mężczyzna ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją i staną się dwoje jednym ciałem”. Tajemnica to jest wielka, a ja mówię, w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. Niechże przeto i każdy z was miłuje swą żonę jak siebie samego, a żona niech poważa męża.

Słowa Ewangelii świętej według świętego Mateusza
(Matth. 19, 3-6)

Onego czasu: Przystąpili do Jezusa faryzeusze i aby Go podchwycić, mówili: „Czy wolno mężowi rozwieść się z żoną swoją dla jakiejkolwiek przyczyny?” A On, odpowiadając, rzekł: „Czyż nie czytaliście, że Stwórca od początku »mężczyzną i niewiastą stworzył ich«, i rzekł: »Dlatego opuści mężczyzna ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją i staną się dwoje jednym ciałem«. Co tedy Bóg złączył, człowiek niech nie rozłącza”.

BENEDICTIO ANULORUM

7. Tunc, surgentibus omnibus, sacerdos **ibidem stans,** benedicit anulos a ministrante in pelvicula sibi oblatos, cantans:

V. Adiutórium nostrum ✠ in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

POŚWIĘCENIE OBRĄCZEK

7. Później, gdy wszyscy powstaną, kapłan, **stojąc w tym samym miejscu,** poświęca obrączki przyniesione przez ministranta na tacce, śpiewając:

V. Wspomożenie nasze ✠ w imieniu Pana

R. Który stworzył niebo i ziemię.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Creátor et conservátor géneris humáni, dator grátiæ spirituális, cónditor salútis ætérnæ: † quǽsumus, bene ✠ dícere dignéris hos ánulos, quos nos in nómine tuo sancto benedícimus; * ut qui eos portáverint, in tua pace consístant, in tua voluntáte permáneant, et in tuo amóre vivant, crescant et senéscant atque multiplicéntur in longitúdinem diérum. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Textus in lingua polona numquam a sacerdote celebrante, sed a lectore aliquo legi potest.

8. Tunc sacerdos anulos aqua benedicta **aspergit.** Postea ministrans pelviculam cum anulis benedictis deponit in altari. Deinde sponsi **ascendunt** ad altare et remanent in gradu superiore. Sacerdos autem stans in medio suppedanei procedit ad scrutinium.

SCRUTINIUM

9. Sacerdos interrogat sponsum:

N., czy chcesz dobrowolnie i bez przymusu pojąć za małżonkę tę N., którą tu widzisz?

Respondet sponsus:

Chcę.

Sacerdos:

Czy chcesz wytrwać w tym związku w dobrej i złej doli, dopóki śmierć was nie rozłączy?

Sponsus:

Chcę.

Sequens interrogatio omitti potest, si nupturientes sint provectioris ætatis.

V. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.
R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
V. Pan z wami.
R. I z duchem twoim.

Módlmy się. Modlitwa

Stwórco i Zachowawco rodzaju ludzkiego, Dawco łaski duchowej i Sprawco zbawienia wiecznego, prosimy Cię: racz pobłogo ✠ sławić te obrączki, które błogosławimy w święte imię Twoje. Niech ci, którzy będą je nosić, trwają w Twym pokoju, zgadzają się z Twoją wolą, żyją i wzrastają w Twojej miłości i niech się doczekają podeszłego wieku, a poprzez liczne potomstwo niech sięgają w daleką przyszłość. Przez Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

Celebransowi nigdy nie wolno odczytać tekstu podanego w języku polskim, ale może to uczynić jakiś lektor.

8. Później kapłan **kropi** obrączki wodą święconą. Ministrant odkłada potem tackę z poświęconymi obrączkami na ołtarz. Następnie narzeczeni **wstępują** do ołtarza i pozostają na jego najwyższym stopniu. Kapłan zaś, stojąc w pośrodku podnóżka ołtarza, przechodzi do Skrutynium.

SKRUTYNIUM (BADANIE WOLI ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA)

9. Kapłan pyta się narzeczonego:

Odpowiada narzeczony:

Kapłan:

Narzeczony:

Następne pytanie można pominąć, gdyby zawierający małżeństwo byli w podeszłym wieku.

Sacerdos:

Czy chcesz przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, którym Bóg was obdarzy?

Sponsus:

Chcę.

Deinde sacerdos interrogat sponsam:

N., czy chcesz dobrowolnie i bez przymusu pojąć za małżonka tego N., którego tu widzisz?

Respondet sponsa:

Chcę.

Sacerdos:

Czy chcesz wytrwać w tym związku w dobrej i złej doli, dopóki śmierć was nie rozłączy?

Sponsa:

Chcę.

Sequens interrogatio omitti potest in casu supra nominato.

Sacerdos:

Czy chcesz przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, którym Bóg was obdarzy?

Sponsa:

Chcę.

10. Deinde dicit sacerdos:

Bóg wszechmogący niech wam udzieli swej łaski, aby to, co będziecie wypowiadali, było zasadą waszego życia w małżeństwie.

CONSENSUS

11. Sacerdos dicit:

Podajcie sobie prawe dłonie.

Tum iunctas sponsorum manus **circumvoluit dextera extremitate stolæ** in forma crucis, et verba, quibus matrimonium perficitur, iubet eos pronuntiare, dicens:

Aby zawrzeć święty związek małżeński,

Kapłan:

Narzeczony:

Następnie kapłan pyta się narzeczonej:

Odpowiada narzeczona:

Kapłan:

Narzeczona:

Następne pytanie można pominąć w przypadku wspomnianym wyżej.

Kapłan:

Narzeczona:

10. Następnie kapłan mówi:

WYRAŻENIE ZGODY MAŁŻEŃSKIEJ (ZAWARCIE MAŁŻEŃSTWA)

11. Kapłan mówi:

Później **prawym końcem stuły obwiązuje** na kształt krzyża ręce podane sobie przez narzeczonych, a słowa, przez które dokonuje się zawarcie małżeństwa, poleca im wypowiedzieć, mówiąc:

powtarzajcie za mną słowa przysięgi.

Sacerdote verba suggerente, sponsus dicit:

Kapłan poddaje słowa, a narzeczony mówi:

Ja, N., * biorę ciebie, N., * za małżonkę
i ślubuję ci * miłość, * wierność
i uczciwość małżeńską,
oraz że cię nie opuszczę
aż do śmierci.
Tak mi dopomóż,
Panie Boże wszechmogący,
w Trójcy jedyny, * i wszyscy Święci.

Tum sponsa dicit, sacerdote item verba suggerente:

Później mówi narzeczona, a kapłan tak samo poddaje słowa:

Ja, N., * biorę ciebie, N., * za małżonka
i ślubuję ci * miłość, * wierność
i uczciwość małżeńską,
oraz że cię nie opuszczę
aż do śmierci.
Tak mi dopomóż,
Panie Boże wszechmogący,
w Trójcy jedyny, * i wszyscy Święci.

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus verbis, si loqui possint, aut secus æquipollentibus signis, sive fiat per se, sive per procuratorem. Signa æquipollentia hæc sunt: annuere capite sacerdoti interroganti, subscribere formæ consensus atque etiam commutare anulos coram sacerdote.

Nie wystarczy zgoda jednego z narzeczonych, lecz musi być zgoda obojga, i to wyrażona słowami, jeśli tylko potrafią mówić, a jeśli nie potrafią, to równoważnymi znakami, zarówno jeśli zgody dokonują sami, jak i przez pełnomocnika. Znaki równoważne są następujące: skinięcie głową do kapłana zadającego pytania, podpisanie formuły zgody małżeńskiej, a także wymiana obrączek przed kapłanem.

IMPOSITIO ANULORUM

NAŁOŻENIE OBRĄCZEK

12. Tum sacerdos **removet stolam** de manibus sponsorum et **porrigat anulum** sponsæ destinatum sponso, dicens:

12. Później kapłan **zdejmuje stułę** z rąk nowożeńców i **podaje** mężowi **obrączkę** przeznaczoną dla żony, mówiąc:

N., na znak zawartego małżeństwa nałóż swojej żonie obrączkę i powtarzaj za mną.

Sponsus anulum de manu sacerdotis acceptum, digito anulari **sponsæ inserit,** dicens, sacerdote suggerente:

Mąż wkłada na palec serdeczny **żony** obrączkę podaną przez kapłana, mówiąc za kapłanem poddającym słowa:

Żono, przyjmij tę obrączkę, * znak wierności małżeńskiej, * w imię Ojca * i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Deinde sacerdos **porrigat anulum** sponso destinatum sponsæ, dicens:

Następnie kapłan **podaje** żonie **obrączkę** przeznaczoną dla męża, mówiąc:

N., na znak zawartego małżeństwa nałóż

swojemu mężowi obrączkę i powtarzaj za mną.

Sponsa anulum de manu sacerdotis acceptum, digito anulari **sponsi inserit,** dicens, sacerdote suggerente:

Mężu, przyjmij tę obrączkę, * znak wierności małżeńskiej, * w imię Ojca * i Syna, * i Ducha Świętego. Amen.

Quo facto, sacerdos concludit:

Niech te obrączki będą wam zadatkiem błogosławieństwa niebios i pomocą do osiągnięcia zbawienia wiecznego.

CONFIRMATIO MATRIMONII

13. Sacerdos dicit:

„Co Bóg złączył, człowiek niech nie rozłącza” (Matth. 19, 6). Małżeństwo, któreście między sobą zawarli, ja powagą Kościoła Katolickiego potwierdzam i błogosławię w imię Ojca i Syna, ✠ i Ducha Świętego.

R. Amen.

CONTESTATIO ET PRECES

14. Postea sacerdos alloquitur adstantes:

Wszystkich tu obecnych biorę na świadków, aby w razie potrzeby świadczyli o niniejszym (-ych) małżeństwie (-ach), w obliczu Boga zawartym (-ych) i przez Kościół zatwierdzonym (-ych).

Módlmy się, bracia, o błogosławieństwo Boże dla nowożeńców, aby wiernie wypełnili to, co ślubowali.

15. Sponsis in ora suppedanei genuflexis, adstantes, cantore seu organœdo inchoante, cantant:

Psalmus 127

Beátus, quicúmque times Dóminum, * qui ámbulas in viis eius!

Nam labórem mánuum tuárum manducábis, * beátus eris et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis fructífera * in penetrálibus domus tuæ,

Żona wkłada na palec serdeczny **męża** obrączkę podaną przez kapłana, mówiąc za kapłanem poddającym słowa:

Potem kapłan kończy słowami:

POTWIERDZENIE MAŁŻEŃSTWA

13. Kapłan mówi:

WEZWANIE OBECNYCH NA ŚWIADKÓW I MODLITWA ZA NOWOŻEŃCÓW

14. Potem kapłan przemawia do zgromadzonych:

15. Podczas gdy nowożeńcy klęczą na brzegu podnóżka ołtarza, zgromadzeni, po zaintonowaniu przez kantora albo organistę, śpiewają:

Psalm 127

Błogosławionyś, gdy się boisz Pana, * gdy chodzisz Jego drogami!

Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał, * szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.

Małżonka twoja jak płodny szczep win-

Fílii tui ut súrculi olivárum * circa mensam tuam.

Ecce sic benedícitur viro, * qui timet Dóminum! –

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * ut vídeas prosperitátem Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Ut vídeas fílios filiórum tuórum: * pax super Israël!

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmo finito, sacerdos cantat:

V. Kýrie, eléison.

Omnes prosequuntur:

R. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit:

Módlmy się, jak nas nauczył Pan nasz Jezus Chrystus.

Omnes simul recitant Orationem Dominicam:

Pater noster.

Qua finita, sacerdos cantat:

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

V. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hos fámulos tuos: † et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste; * ut, qui te auctóre iunny, * w zaciszu twojego domu.

Synowie twoi jak oliwne gałązki * dokoła twojego stołu.

Takie błogosławieństwo dla męża, * który boi się Pana! –

Niechaj z Syjonu Pan cię błogosławi, * byś widział pomyślność Jeruzalem przez wszystkie dni twego życia.

Abyś oglądał dzieci twoich synów: * pokój nad Izraelem!

Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, * i na wieki wieków. Amen.

Po ukończeniu psalmu kapłan śpiewa:

V. Kyrie, elejson.

Wszyscy śpiewają dalej:

R. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Kapłan mówi:

Módlmy się, jak nas nauczył Pan nasz Jezus Chrystus.

Wszyscy wspólnie recytują Modlitwę Pańską:

Ojcze nasz.

Potem kapłan śpiewa:

V. Zachowaj sługi swoje.

R. Którzy w Tobie, Boże mój, pokładają nadzieję.

V. Ześlij im, Panie, pomoc z przybytku swego.

R. I ze Syjonu racz ich bronić.

V. Bądź im, o Panie, wieżą obronną.

R. Przeciw zakusom nieprzyjaciela.

V. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

V. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się. Modlitwa

Prosimy Cię, Panie, wejrzyj na te sługi swoje i wspieraj łaskawie związek, który ustanowiłeś dla rozkrzewienia rodzaju ludzkiego. † Niech ci, którzy za sprawą

gúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

---

16. His expletis, **si benedictio nuptialis non permittitur,** id est si sponsa sit vidua, in primis nuptiis iam benedicta, vel etiam si prima vice nubat, sed tempore clauso, sacerdos coniuges et adstantes aqua benedicta **aspergit** et, ubi moris est, coniugibus Crucifixum vel Pacificale osculandum præbet, denique dimittit eos, dicens:

Idźcie w pokoju, a Pan niech będzie z wami.

Si vero benedictio sponsorum intra Missam vel extra statim sequitur, omnia hæc fiunt demum benedictione finita.

17. Etiamsi benedictio nuptialis non permittatur, neoconiuges possunt tamen assistere Missæ pro eis celebratæ et ad sacram synaxim accedere. Sed tali in casu dicitur Missa de die vel votiva iuxta rubricas, exclusa tamen Missa pro sponsis.

---

18. Si nuptiæ solemniter benedicendæ sunt, sacerdos procedit ad Missam pro sponsis iuxta rubricas celebrandam. **Si vero Missa non celebratur,** datur

BENEDICTIO NUPTIALIS EXTRA MISSAM

19. Sacerdos statim post orationem Réspice subiungit:

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui primos paréntes nostros Adam et Evam tua virtúte creásti et in societáte sancta copulásti: † corda et córpora horum famulórum tuórum sanctífica et béne ✠ dic, * atque in societáte et amóre veræ dilectiónis coniúnge. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Twoją się łączą, * przy Twojej pomocy szczęśliwie wytrwają. Przez Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

---

16. Później, **jeśli błogosławieństwo ślubne nie jest dozwolone,** to znaczy gdy narzeczona jest wdową i otrzymała już błogosławieństwo przy pierwszym ślubie, albo też gdy po raz pierwszy wstępuje w związek małżeński, ale w czasie zakazanym, kapłan **kropi** małżonków i zgromadzonych wodą święconą i tam, gdzie jest to w zwyczaju, podaje do pocałowania krucyfiks albo pacyfikał, a wreszcie odsyła ich, mówiąc:

Jeśli natomiast błogosławieństwo nowożeńców następuje od razu podczas Mszy albo poza nią, wszystkiego tego dokonuje się dopiero po udzieleniu błogosławieństwa.

17. Nawet gdyby błogosławieństwo ślubne nie było dozwolone, nowożeńcy mogą uczestniczyć we Mszy odprawianej za nich i przystąpić do Komunii św. Jednak w tym przypadku odprawia się Mszę z przypadającego dnia lub wotywną, zgodnie z rubrykami, ale z wyjątkiem Mszy za oblubieńców.

---

18. Jeśli małżeństwo ma być uroczyście pobłogosławione, kapłan przystępuje do Mszy za oblubieńców odprawianej zgodnie z rubrykami. **Natomiast jeśli nie odprawia się Mszy,** udzielane jest

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO ŚLUBNE POZA MSZĄ

19. Zaraz po modlitwie Prosimy Cię, Panie kapłan dodaje:

Módlmy się. Modlitwa

Wszechmogący, wieczny Boże, który mocą swoją stworzyłeś prarodziców naszych Adama i Ewę oraz złączyłeś ich w świętej wspólnocie: † uświęć i pobłogo ✠ sław dusze i ciała tych sług swoich, * oraz połącz ich więzią prawdziwej, nadprzyrodzonej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

20. Deinde **manibus elevatis et super capita sponsorum expansis,** ministrante librum tenente, sacerdos dicit:

Dóminus Deus omnípotens benedícat vos, impleátque benedictiónem suam in vobis, ut videátis fílios filiórum vestrórum usque in tértiam et quartam generatiónem et progéniem et ad optátam perveniátis senectútem.

Concludit vero **manibus iunctis:**

Per Christum, Dóminum nostrum.
R. Amen.

Deinde facit **signum crucis,** dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper.
R. Amen.

Postea coniuges et adstantes **aspergit** aqua benedicta.

Denique dimittit coniuges, dicens:

Idźcie w pokoju, a Pan niech będzie z wami.

20. Następnie kapłan, **z rękoma wzniesionymi i wyciągniętymi nad głowami małżonków,** podczas gdy ministrant trzyma księgę, mówi:

Niech was błogosławi Pan Bóg wszechmogący i błogosławieństwo Jego niech to sprawi, abyście oglądali potomstwo waszych dzieci aż do trzeciego i czwartego pokolenia, i doczekali się pogodnej starości.

Kończy natomiast **ze złączonymi rękoma:**

Przez Chrystusa, Pana naszego.
R. Amen.

Następnie czyni **znak krzyża,** mówiąc:

Błogosławieństwo Boga wszechmogącego, Ojca i Syna, ✠ i Ducha Świętego niech zstąpi na was i pozostanie na zawsze.
R. Amen.

Potem **kropi** małżonków i zgromadzonych wodą święconą.

Na koniec odsyła małżonków, mówiąc:

NB. Obrzędy Małżeństwa mogą być sprawowane w języku polskim, ale wyłącznie po łacinie należy wypowiadać:

formułę poświęcenia obrączek.

Źródła:

Collectio rituum continens excerpta e Rituali Romano Ecclesiis Poloniæ adaptato, Katowice 1963 [tit. VII, cap. 1, pp. 155–173].

Mszał Rzymski, przekład polski i objaśnienia opracowali OO. Benedyktyni z Opactwa Tynieckiego, Poznań 1963.

(Opracował i rubryki tłumaczył: Andrzej Skurdo)